



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 96. Propositiones ex Summa P. Stephani Baunii extractæ, atque a
Facultate Parisina damnatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. pem natione Neapolitanum Romæ pro-
A. C. 1639. pe Ecclesiam capi, vincumque Nea-
 polin abduci, & capie plecti iusserit,
 eoquod cum Gallis clandestina arces
 in Neapolitano Regno prodendi consilia
 fovisset, consentientibus licet Barberi-
 nis, qui, ut ferebatur, Thadæo Barbari-
 no diadema imponere moliebantur.
 Ceterum omnes hæ simultates præpe-
 diebant pacis negotiationem, qua ta-
 men non modo Italiæ, sed & Germa-
 niæ cum maximo Rei Catholicæ emo-
 lumento tranquillitas reddi potuisset.

§. XCVI.

*Propositiones ex Summa P. Stephani
 Baunii extractæ, atque a Fa-
 cultate Parisina damnatæ.*

*Argentre
 Collect. Jud.
 t. 3. p. 28.*

Postquam Magister de Fleurij librum
 quemdam a P. Stephano Baunio
 Jesuita vulgatum, cui titulus: *Summa
 peccatorum, quæ a cujuscunque conditionis
 hominibus committuntur, & quando sint
 mortalia aut venialia?* Facultati exami-
 nandum proposuerat: Eadem nomina-
 tis quatuor Doctoribus, pro more Au-
 thorem præfati libri prius de suis erro-
 ribus monendum censuit: Die autem
 prima Mensis Martii anno hujus sæculi
 quadragesimo primo Elias du Frene
 retulit, se præter hunc librum pariter
 aliud

aliud ejusdem Authoris opus, quod Sæc. XVII.
Præcin beneficiorum inscripsit, sedulo A C. 1639.
 examinasse, atque in ea quamplurima,
 quæ potius occasionem peccandi, quam
 poenitendi præferrent, annotasse: cum
 ipso autem Baunio se contulisse, eum-
 que ingenue fuisse fassum, circa ea, quæ
 in materia usuræ scripserat, se non
 scripturum fuisse, si nondum scripserat, &
 quantum ad cætera, quia diversis ipse
 niteretur fundamentis, non posse con-
 trarium sentire.

Percepta hac declaratione Facultas
 propositiones ex Baunii Summa ab ipso
 emendata, ac quinto jam typo re-
 cusa excerptas prælegi jussit: erant au-
 tem sequentes:

I. „Alterum Signum est odii erga
 proximum, tristari de ejus bono, quod
 quamvis teste S. Augustino, sit pecca-
 tum charitati contrarium, non est ta-
 men mortale; bonum enim terrenum
 adeo leve, exiguique momenti est re-
 spectu ad cælestia, ut nullius sit con-
 siderationis coram Deo & Sanctis . . .
 Nec etiam est mortale, si quis talia
 habet desideria ex bono motivo. „

II. „Tertium Signum est, nolle ipsum
 etiam in necessitate juvare, vel cum
 ipso loqui, vel veniam dare, etsi suam
 culpam agnoscat, & satisfaciat: cre-
 do „

Hist. Eccles. Tom. LX.

X

Sæc. XVII. „do tamen, quod talis secluso scan-
 A. C. 1639. „dalo non peccet mortaliter.,

III. „Stuprum non est, sed fornicatio, si Virgo voluntarie & sponte patitur, nec tunc in conscientia stuprator eam dotare tenetur, etsi intervenerint validissimæ preces & persuasiones, nec illam ducere tenetur, quia nullam ei injuriam intulit.,

IV. „Uxor vel Filii in jus vocati, ut quæ defuncto clam subtraxerint, manifestent, in conscientia non tenentur declarare, quia non sunt juridice interrogati: ne vero mentiantur, prudens Confessarius eis suadeat, ut in mente aliud cogitent, juxta quod suam responsionem & juramentum a Judice impositum eludere, & suam innocentiam testari valeant.,

V. „An aliquis teneatur reparare damna a tertio nobis instigantibus illata, v. g. rogat quis militem, ut inimici mei domum comburat? respondet deo, etsi miles non restituat, nec peccatus tenetur restituere: non enim tenetur restituere, qui justitiam non violavit, quæ non violatur ab eo, qui favorem ab aliquo præstari petit; illum enim hic præstare, vel denegare libere potuisset; si ergo hic non restituit, nec ad restitutionem adstringi poterit ille, ad cujus preces innocens fuit damnificatus. VI.

VI. „Ut Confessarii aliique decidere Sæc. XVII.
 „valeant, quantum usuræ liceat petere, A. C. 1639.
 „attendere debent ad Personas, sum-
 „mam mutuo datam, & ad periculum;
 „quo majus enim est periculum, sum-
 „ma major, & personæ minus solven-
 „do pares, eo plus ab illis exigi licet. „

Præter hæc propositiones Sorbo-
 næ Doctores ex Baunii libro adhuc al-
 ias septem decerpserunt, in quibus usu-
 ra tanquam licita venditur: sequen-
 tes insuper assertiones notabant Sorbo-
 nici Doctores.

I. Irreprehensibilis est actio, si ea nita-
 tur auctoritati unius hominis pii & docti,
 qui nec Deum nec proximum per eam of-
 fendi affirmat; talis enim reddit probabile
 id, quod dicit.

II. Non peccatur, nisi venialiter, si
 Persona, cui detrahitur, de se vilis est.

III. Gregorius VIII. eximit subditos
 ab Obedientia sui Domini, si hic est excom-
 municatus, nec hic sine peccato potest exer-
 cere suum munus, nec publice pro bono po-
 puli facere aliquam functionem.

IV. Religiosi privilegiati possunt a casti-
 bus ipsi Episcopo reservatis in praxi absol-
 vere, nec etiam Cardinalium declarationes
 contraria ultra Montes obligant.

V. Episcopi &c. in materia criminis ne-
 queunt Judicibus Laicis communicare de-
 positiones in eorum manibus factas.

X 2

Om-

Sæc. XVII.

A. C. 1639. Omnes hæc propositiones Facultas Theologica Parisiensis censuit ad inducendam morum licentiam & corruptionem esse natas, simulque contrarias Sacris literis, quarum singulis textus S. Scripturæ opposuit Facultas, cum vero ad Societatis preces Regiæ Curiæ Cancellarius prohibuisset, ne censura in Baunii librum evulgaretur, hinc Facultas Stephanum Tonnelierum S. Eustachii Parochum, aliosque quatuor Sorbonæ Doctores deputabat, qui eidem Cancellario exhiberent indicem Authorum, quibus abusus esset Baunius, ut suam doctrinam stabiliret: postea Facultas Richelium Cardinalem de facta hac Cancellarii prohibitione certiore reddidit, transmissa ad eundem hac epistola.

„Sapiens ille filius Sirach scite & „eleganter scripsit; hoc passionem magnam esse omnibus hominibus, & jugum grave super filios Adam; jugum „istud, si placet, in præfenti proposito „intelligere de proluxa novorum librorum sarcina, quibus obruimur, quorum volumina quasi falces volantes „demetunt pulchritudinem agri ecclesiastici, & vastant decorem Carmeli. „Equidem verius spinæ sunt, tribuli „sunt, quos maledicta in opere nostro „terra germinat, & quibus eruncandis „infu-

insudat quotidie Facultas: at tu, ^{Sæc. XVII.}
 Eminentissime Cardinalis facies, si A. C. 1639.
 placet, idem, quod Columna illa ignis
 Hebræorum, quæ & angues & spinas
 deserti enecabat & comburebat. Sine
 istis enim librorum spinis Christianus
 mundus fuit, eritque. Quasi unus ex
 istis est Liber F. Stephani Baunii, cu-
 jus errata, & annotata sensa, & falso
 citata verba Autorum bonorum, qui-
 bus imponit, & quos transvertit, pla-
 ceat audite & accipere a Lescotio ho-
 mine fideliter tuo, ut censura nostra
 in comitiis ordinariis jamdiu concepta
 veniat ad partum, qui certe toti Ec-
 clesie Dei tam auspiciatus erit, quam
 a bonis, & doctis omnibus pridem
 competitus & desideratus: Facultatem
 obligaverit longissime, & ipsa preces
 suas ad Deum pro Rege nostro Chri-
 stianissimo, & pro Sacri capitis tui
 conservatione incitatus & ardentius
 profundet.

Habita hujus Epistolæ notitia Can-
 cellarius Tonneliero Parocho insinua-
 bat, se nolle impedire, ne Facultas
 ferat judicium de Doctrina dicti F. Ste-
 phani, petiisse tamen breve excerptum
 præcipuorum erratorum, super quo
 posset ad Regem christianissimum, &
 ad Eminentissimum D. Cardinalem Du-
 cem rescribere, antequam negotium
 X 3 con-

Sæc. XVII. concluderetur a Facultate circa evul-
 A. C. 1639. gationem censuræ.

Annuit Facultas Cancellarii voto, paulopost tamen quosdam ex iis, qui hunc librum examinabant, ad Richelium Cardinalem decernebat, qui eidem præcipua errorum capita, necnon Scripturæ S. loca, quibus Author abusus esset, exhibuerunt: Nondum desuper Facultas responsum tulerat, eoquod Richelius Parisiis discedere coactus fuisset: hujus absentia froti Societatis fautores libellum *supposititio* quodam nomine ediderunt, in quo multis contumeliis Magistrum Franciscum Hallierum infectati, ipsimet Facultati Parisinæ imposuerunt, quasi ipsa librum Baunii approbasset, cum tamen eadem illum superiori anno censuris notarit, quas etiam evulgasset, nisi a Franciæ Cancellario superledere iussa fuisset, donec Richelius Cardinalis Parisios rediret: postea tamen Sorbona præfatas propositiones damnavit, & Sacra Inquisitio Romana non modo hujus Jesuitæ Summam, sed etiam ejusdem Theologiam moralem & Praxin juris Canonici die vigesima sexta Decembris anni sequentis Romæ ad Indicem librorum prohibitorum rejecit.